

de små apoteker op på, under hensyn til den skete stigning i prisniveauet og de stadige lønmæssige forbedringer, der er opnået for ikke mindst de ældre farmaceuter, er foreslået forhøjet til 18 000 kr.; afgiftsskalaen er ændret på tilsvarende måde, således at afgiften på nettoindtægten begynder ved en indtægt på 18 000 kr. Det bemærkes herved, at lønnen til apoteksansatte farmaceutiske kandidater på ældste løntrin med de løntillæg, som træder i kraft fra 1. maj 1953, vil udgøre 19 404 kr. årlig for gifte og 16 812 kr. for ugifte. I disse beløb er ikke medregnet de særlige tillæg til de pågældende for tilkaldelses- og nattevagt eller personlige tillæg.

Med hensyn til nogle af de øvrige bestemmelser er der også foretaget ændringer i forhold til flertalsforslaget. Disse er imidlertid af meget underordnet karakter, og man skal derfor med hensyn hertil henvisse til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Til 1. afdeling (kap. I):

Fælles bestemmelser.

Denne afdeling af loven indeholder de regler, som er fælles for både apotekerne (afd. 2) og den del af lægemiddelhandelen og -fremstillingen, som ligger udenfor apotekerne (afd. 3—4).

Til § 1.

Der har hidtil ikke i lovgivningen været optaget nogen definition af lægemiddelbegrebet, men man har fundet det naturligt, at der udformes en sådan definition til klarøgelse af de talrige steder i loven, hvor ordet „lægemiddel“ forekommer. Som det vil ses af paragraffens stk. 1, er det afgørende for, om et stof er et lægemiddel, ikke stoffets art eller sammensætning, men stoffets almindelige bestemmelse, da talrige stoffer anvendes både som lægemidler og til teknisk brug; men stoffets sammensætning vil naturligvis ofte være et indicium for, om det er et lægemiddel. Til lægemidler henregnes *ikke* tilskud til menneskers og dyrs normale ernæring, for så vidt de ikke tilsigter behandling eller forebyggelse af sygdomme eller sygdomssymptomer.

Det kan synes, som om definitionen er unødigt lang og detaljeret. Da det imidlertid ikke vil være muligt at give en definition,

der helt klart og ganske entydigt i hvert enkelt tilfælde kan afgøre, hvorvidt et givet stof vil være at betragte som lægemiddel i lovens forstand eller ej, således at myndighederne, eventuelt domstolene, i givet tilfælde må foretage en fortolkning af loven, bør definitionen være så indgående, at den giver en fyldig vejledning for fortolkningen.

Stk. 2 er ændret i forhold til kommissionsforslaget efter henstilling fra direktoratet for patent- og varemærkevæsenet med henblik på at udelukke muligheden af at fortolke bestemmelsen som indeholdende forbud mod patentering af instrumenter og forbindsstoffer, der indeholder lægemidler. Bestemmelsen tilsigter bl. a. at bevare sundhedsmyndighedernes kontrol med røntgenkontrastmidler.

Da de i stk. 3 nævnte stoffer faktisk også tjener til at forebygge sygdom ved at forhindre udbredelse af sygdom, men grundet på deres almene hygiejniske karakter (f. eks. klor i badevand i svømmehaller) ikke bør betragtes som „lægemidler“, bør det udtrykkeligt præciseres, at sådanne stoffer ikke er at betragte som lægemidler.

Hidtil har *afmagringsmidler og midler mod kropslus og hovedlus* på grundlag af gældende anordninger ikke været betragtet som lægemidler, men som kosmetika, et forhold, der flere gange har haft uheldige konsekvenser. Stoffer, der anvendes som midler mod fedme er medicinsk set ganske klart lægemidler. Lus er snyltere på legemets overflader og bør sidestilles med de mange andre snyltere, der kan angribe menneskers og dyrs hud og midler mod sådanne er og har medicinsk set altid været betragtet som lægemidler.

Afmagringsmidler og midler mod lus forudsættes derfor betragtet som lægemidler ved lovens praktisering.

Til § 2.

Stk. 2—4 svarer til den nugældende apotekerlovs § 25, stk. 1—3. Ved bestemmelsen i stk. 1 og ved paragraffens placering i nærværende afsnit ønskes understreget, at farmakopeens forskrifter også gælder for den lægemiddelfremstilling, som ikke sker på apotekerne, jfr. forslagets §§ 66, 67, 75 og 78.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer i hovedsagen til den nugældende apotekerlovs § 31, dog at